

HAVANUR TAŞ

GÜZÜN AĞZINDAN ŞARKILAR

Dökülüyor yapraklar
Yarı edebî bir ağızla,
Yalnız tekrar yeşermek inancı
Yalnız beraberinde yeşermeyi getirmek uğruna

Dökülüyor insan
Hiçbir şey için, hiçbir yere her şey uğruna
Tanın bile ağarmaya gocunduğu bir saatte
Sokaklara, kafesten ofislerine
Başka insanlara, bazen yalnız kendine

Dökülüyor her bir hece
Anlatılmayan her şeyi anlatmak,
Yaprağa da insana da sözcü olmak,
Yalnız kürsüde solmak;
Her şeyin solacağını bundan önce anlatmak uğruna

Dökülsün, dökülsün o zaman
Hepsi gayesine giden yolun sonunda
Yolun yalnız kendi için son olduğunda
Sonbaharda solmuyor
Kalemde can bulmuyor diye
Kendinin farklı olduğuna inanmışken
dökülsün